

[Ministeren for udviklingsbistand]

vanskeligheder, som man står over for, når man skal realisere en markedsøkonomi. Det har vi ikke tænkt så meget over, men nu kan vi se, hvad det kræver af faciliteter og institutioner, og derfor må man sige, at det, vi har set, har alene været en start på en Øststøtteordning, som måske kan siges nu at have passeret kravlestadiet. Nu har vi haft 2 år, hvor vi har forsøgt os frem, men nu er vi gået ind i næste fase med den nye Øststøtteordning, og her lægger regeringen op til et bredt politisk samarbejde om udviklingen af næste fase i Øststøtteordningerne. Jeg forstod også, at det blev positivt modtaget.

Så var der også et spørgsmål fra fru Lotte Henriksen, om man kan lave tværsektorielle programmer og samarbejde. Her kan jeg svare ja; vi har den tredje søjle, som hedder den teknisk-administrative sektor, og man vil kunne samarbejde om nogle projekter og programmer inden for denne søjle.

Jeg vil gerne takke hr. Ahlmann-Ohlson, som sagde, at vi nu er nået til et gearskifte i Østpolitikken, for opbakningen bag regeringens udspil. Jeg må dog sige, at jeg er uenig med De Konservative i spørgsmålet om at tage 1 mia. kr. fra ulandsbistanden og overføre dem til Øststøtten. Regeringen er ikke enig i dette, og vi må afvise forslaget, som vi også gjorde i forbindelse med debatten omkring beslutningsforslag nr. B 80 i foråret.

Der blev sagt fra hr. Ahlmann-Ohlsons side, at vi skal tænke utraditionelt, og det er jeg helt enig i. Erhvervsledere, håndværkere, alle i det danske samfund må være med til at tænke utraditionelt, og i det hele taget må vi alle bruge vores fantasi og overveje muligheder for at etablere samarbejde med og direkte relationer til de østeuropæiske lande.

Til Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, vil jeg sige, at vi ikke deler Venstres opfattelse. Det nytter ikke noget, at man gentager sine synspunkter fra debatten om beslutningsforslag nr. B 80 om ønsket om at flytte 1 mia. kr. fra ulandsbistanden til Øststøtten. Man kan efter vores opfattelse ikke sammenligne den hungerkatastrofe, vi oplever i f.eks. Sudan, med det omstillingsbehov, der findes på et helt andet levestandardniveau i Øst. Regeringen har valgt at støtte Afrika, regeringen har valgt at fortsætte en ulandsbistand og en stor indsats med en høj profil, og derudover har vi en Øst-

støtteindsats på snart 2,4 mia. kr. Dertil kommer så op til 4 mia. kr. til en særlig miljø- og katastrofeindsats, som skal imødegå de store finansielle problemer, vi står over for, når vi skal klare katastrofer som ozonhuller, regnskovsfældninger og miljø- og fødevarerkatastrofer, som påføres ressourcefattige lande.

Vi skal se i øjnene, at vi skal betale en forsikringspræmie. Vi kan have forskellige opfattelser af, om det er en forsikring eller et retfærdighedsudgangspunkt, om det er en form for idealisme; men der er mange forskellige bevæggrunde til danskernes ønske om at gøre en ekstraordinær indsats.

Jeg glædede mig meget over den åbenhed, der også blev tilkendegivet fra Venstres side. Man erkendte, at den tidligere Øststøtteindsats ikke fungerede godt nok, og derfor vil Venstre nu også være med til at medvirke positivt til en anden udformning af Øststøttepolitikken.

Hr. Riishøj vil jeg også gerne takke for SF's opbakning til regeringens udspil. Regeringen lægger op til en målretning, en sammenhæng og en sektorindsats, som kan kvalificere vores Øststøttebistand. Vi ønsker en forenkling af administrationen, og den må nu stå sin prøve. Vi vil alle følge med opmærksomhed, om vi får et godt resultat ud af de anstrengelser, som vi nu gør os.

Fru Annette Just havde nogle bemærkninger om, at den tidligere ordning ikke var skruet ordentligt sammen, og derudover gik fru Annette Just ind i en diskussion om, hvorvidt vi nu vil pådatte Østeuropa alle vore systemer. Nej, det vil vi ikke. Vi vil have, at de østeuropæiske lande selv skal vælge, men vi vil gerne stå til rådighed med teknisk ekspertise. Det er en dansk og en skandinaviske erfaring, at en privat sektor ikke kan stå alene; der kræves en velfungerende offentlig servicesektor, og lad mig sige det sådan, at vi skal have den private sektor i Østeuropa tunet ind på vores århundrede. Det forudsætter også en velfungerende uddannelsessektor, for voksne mennesker skal have en faglig kompetence, så de kan bestride de arbejdsprocesser, der hører med til en velfungerende, højteknologisk privatsektor.

Jeg vil derudover gerne gentage en enkelt bemærkning fra mit første indlæg. Den bedste hjælp, vi kan give de østeuropæiske lande, er at åbne vore egne markeder og få deres markeder til at fungere bedre. Regeringen betragter